

HÍRHOZÓ

V. évfolyam 2. szám

2011. december

Értény Község Önkormányzatának információs lapja

Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
Megérthessem a világot
és az embereket!

Karácsony van!
Kisjézusom! Téged ünnepelünk.
Hit, béke és a szeretet
legyen mindig velünk!

Ugye, hallod szavam?

Karácsony van!
Kisjézusom, ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!

Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREINK

„KÜSZÖBÖN AZ ÚJ KÖRJEGYZŐSÉG ”

Röviden településünk hivatalának jövőjéről

Az új önkormányzati törvény tervezete ott fekszik a honatyák asztalán és elfogadásra vár még 2011. évben. Annyi ígéretet után úgy látszik, hogy most valóban átszervezik az egész közigazgatást, amiből nem marad ki a helyi sem. Reménykedjünk, hogy az átfogó reformok a kormány akaratának megfelelően olcsóbbá és hatékonyabbá teszik az államapparátus működtetését, de ami mindennél fontosabb, az állampolgároknak is érezhetően jobb lesz, ügyeiket gyorsabban és könnyebben tudják majd elintézni. Koromnál fogva csak az elmúlt 20 év változtatásait ismerem, ami nem túl hosszú idő, de ahhoz elegendő, hogy ne legyek felhőtlenül optimista. Bízom benne, hogy félelmeim teljesen alaptalanok.

A törvénytervezet szerint, ami a parlamenti abszolút többségnek köszönhetően kisebb változtatásokkal hatályba is lép, 2013. január 1. napjától a 2000 lélekszám alatti települések nem tarthatnak fent önálló hivatalt. Úgynevezett közös hivatalokat kell létrehozni, amit ma még körjegyzőségeknek hívnak. Érdemi változás az átnevezés, de reménykedjünk lesz ennél fontosabb is. A közös hivatalt létrehozó települések együttes lakosságszáma meg kell hogy haladja a 2000 főt. Ez kezdetben 3000 fő volt, de ebből a jogalkotó a társadalmi egyeztetések során engedett. Azonban a törvény ezen szakasza mélyen érinti a jelenlegi körjegyzőségünket és annyit jelent, hogy nincs mese, minden szándékunk ellenére házasodnunk kell. A szabályozás szerint 2013. első 60 napjában lesz lehetősége azoknak az önkormányzatoknak „párt” találni, aki addig nem teljesítik a jogszabálynak ezen kritériumát. A párválasztásnak azonban korlátai vannak és lesznek, csak a közigazgatásilag határos települések „bútorozhatnak” össze, azzal a könnyítéssel, hogy maximum egy település lehet közöttük, ami ma még kettő. Ez egyfelől racionális, másrésztől azonban a párválasztás lehetőségét jelentősen leszűkíti. A jogalkotó gondol azokra is, akiknek nem sikerül ilyen rövid idő alatt a frigy. Ha nem sikerül a fenti feltételt teljesíteni, úgy abban az esetben a megyei kormányhivatal mondja meg a túl válogatós önkormányzatnak, hogy melyik közös hivatalhoz kell csatlakoznia. Meggyőződése, hogy az az önkormányzat - és ennek következtében a település lakói is -, akinek a kormányhivatal talál párt, az minden bizonnyal a veszteségekkel járó átszervezést sokkal nagyobb fájdalommal tudja majd csak átvészelni.

Nagykónyi Község Polgármestere, mikor még a 3000 lélekszám volt a tervezetben, megkereste Értény és Koppányszántó településeket, hogy a két körjegyzőségből hozzunk létre egy, 5 településből álló körjegyzőséget 2012. január 1. napjával, ezzel teljesítve már egy évvel előbb a kritériumokat.

Mi a tét?

- Most, mikor véleményem szerint a vidék kezét nem kezdik elengedni, hanem már régen nem is fogják, szóval nem más, mint hogy a lakosság gondjait a lehetőségekhez képest továbbra is helyben intézik, vagy a tömegközlekedés (ami tudjuk milyen „sűrű” és további „fejlesztések” várhatók) és néhány óra igénybevitelével lehet csak bármilyen dolgot elintézni. -

Röviden: a hivatalok ajtóit továbbra is nyitva lesznek-e, vagy sem. Azt gondolom, van félni való!

A jogszabály tervezet és a felkérés (lánykérés) tehát adott volt. Az Önök által, képviselésükre megbízott helyi honatyáknak igen komoly fejtörést okozott a hogyan tovább eldöntése, hiszen a tét nem kicsi. Mindenki előtt ismert a közös tanács korszaka. Megalapozott a híres Nagykónyi „barátság”, hiszen mindenki által elismert, hogy nem Értény és Koppányszántó lakói voltak a legnagyobb haszonélvezői a tanács működésének. Az elmúlt 15-20 évben mindenki élte a maga életét, ami meg is látszik a településeken, sőt a közös múltból származó vagyoni vitákat is sikerült rendezni. Most azonban szinte nincs más lehetőség, mint másodszor is férjhez menni, ráadásul ugyan oda.

Az Alaptörvény elfogadásával azt mondják a politikusok, hogy lezárták a múltat, de félek tőle, hogy sokakban éppen az sejlik fel újra. Reméljük ez csak egy minden alapot nélkülöző, rossz érzés. Az azonban biztos, hogy a látszat ellenére nem a tanácsrendszer köszönt vissza ránk vegytisztán. Minden településnek továbbra is lesz önálló önkormányzata, polgármestere, képviselő-testülete. Ez garancia arra, hogy ne a sokak számára kellemetlen emlékü múlt

éledjen újra. Továbbra is Értényben, Koppányszántón, tehát helyben döntenek el, hogy mire szeretnének pályázni, mit szeretnének megvalósítani, hol legyen járda készítve és még lehetne hosszasan sorolni. Az önkormányzás megmarad, ami nagyon fontos és megkülönböztet a múlttól, fél sikernek tekinthető. Az ügyintézői lesznek csak közösek az 5 településnek, az önkormányzati kérdésekben hozandó döntések továbbra is a települések kezében maradnak. A siker másik fele a lehetőségekhez képest az ügyintézés helyben tartása lenne, ami a kormány törekvéseit látva nem tűnik túl egyszerűnek. A helyi képviselőknek viszont kötelességük mindent megtenni azért, hogy még az utolsó utáni percben is nyitva legyen a hivatal Önök előtt. Ennek tükrében hozták meg azt a döntést, amit egyetlen porcikájuk sem kívánt, de látva a nagypolitika törekvéseit, az eszközre hallgatva nem tehettek mást. Pár évvel ezelőtt Nagykönyi megkereste a két települést már egy közös körjegyzőség létrehozásának gondolatával, de a tárgyalások hamar zátonyra futottak. Most ismét megkérték a települések kezét. Ha most is kikoszaroztuk volna őket (amit minden értényi és koppányszántói szív diktál, a nem túl fényesre sikeredett közös múlt miatt) és 2013.-ban pedig mi jeleztük volna kettő nem után, hogy mégis férjhez mennénk hozzájuk, hát nem tudom mi lett volna a hozzáállás, de van elképzelésem. Minden bizonnyal harmadszorra ők mondtak volna nemet, aztán majd a kormányhivatal a 60 napos lehetőség lejártát követően, más lehetőség hiányában összeadott volna bennünket. Meggyőződésem, hogy sok örömet nem leltek volna a lakosság abban a házasságban. A mi feladatunk, hogy Önök szinte semmit ne vegyenek észre abból, hogy valami változás történt. Úgy érzem, hogy amikor Koppányszántóval elkezdődött közös életünk, akkor ez nagyjából sikerült. Nem állítom, hogy ez most ugyan olyan könnyű lesz több eltérő tényező miatt is, de a törekvésünket meg tudom ígérni, mind a képviselők, mind a dolgozók nevében. Rendkívül nehéz, de véleményem szerint bölcs döntés született, aminek a jövőben lesz nagy jelentősége, helyességét pedig az idő igazolja majd. Szinte mindenki tele van a múltnak köszönhetően jogos kétellyel, de remélem és lehetőségeinkhez képest azért dolgozunk, hogy a legkellemetlenebb nap ebben az együttműködésben az legyen, amikor megszavazták, illetve amikor Önök meghallották.

Fábián Péter
körjegyző

MÁR SEMMI SEM SZENT ?

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Krémer Jenő édesanyjának – Tretykó Irénnek - , hogy anyagi támogatása segítségével sikerül az értényi temetőt bekeríteni.

Ennek az önzetlen felajánlásnak köszönhetően sikerül egy régi, megoldásra váró elképzelést megvalósítani.

A közhasznú munkások elkezdtek a kerítést építeni, majd egy reggel azt tapasztalták, hogy az előző nap leásott oszlopok egy részének csak a hült helye van, 4 db közülük önálló életre kelt és elhagyta rendeltetési helyét. Feltehetően valaki/valakik ebben aktívan közreműködtek, megmentve ezzel az oszlopokat attól, hogy a cudar téli időben is kint álldogáljanak. Az anyagi kár mondhatjuk nem jelentős, annál inkább az erkölcsi.

Létezik-e, hogy az elkövetőknek nem jutott eszébe, hogy azt a kialakítandó kerítést rongálták meg, amelynek feladata az Ő szerettei nyugvóhelyének és egyszer majd – reméljük minél később – az Ő végső otthonának őrzése is!?

Kutyafáját!

Egy éve, hogy elindítottam a „hadjáratot” a kutyák gazdái ellen, hiszen tarthatatlan volt az az állapot, ami az ebek ügyében uralkodott a településen. Kutya világ volt, egy embert 5 kutya kísért bevásárolni, az óvodába 3-szor annyi kutya járt, mint gyermek. Tavaly novemberben közmeghallgatás keretében kértem a lakosságot, hogy tegyék lehetővé kedvenceik számára, hogy elláthassák vállalt feladatukat, a házőrzést, amiért valójában tartják őket. Sajnos a kutyák nagy százaléka nem tartózkodott otthon, így képtelenek voltak a rájuk bízott lakást őrizni. 2 hónapot vártam, bízva abban, hogy szép szóval is megoldható a probléma. Igazolódott a papírforma, a helyzet semmit nem változott, maximum annyit, hogy az időközben megszületett kiskutyák is útra keltek szüleikkel. Elkezdtem hát az utcát járni egy fényképezőgéppel, megörökítve az utcai kóborlásokat, gondolva arra, hogy a szabálysértési eljárás során még valakinek kételyei támadnak, hogy az ő, otthon több hete nem látott kutyáját véltem látni közterületen felügyelet nélkül bandukolni.

Eredmény számokban:

- 73 db felszólítást küldtünk ki ebtartás szabályainak megszegése miatt, ebből
- 31 esetben indult szabálysértési eljárás, melyek keretében 127.500 Ft-ot költöttek az értényiek illetékbélyegre „házőrzőiknek” köszönhetően

A fenti szám volt a fizetség azért, hogy ma már elmondhatjuk – néhány renitens egyed kivételével – hogy az ebek visszatértek eredeti foglalkozásukhoz, a házőrzéshez, őrhelyüket alig-alig hagyják el, 24 órás szolgálatot látnak el kenyéradójuknál. Sokan kételkedtek az akció sikeres végkimenetelében, de néhányan ma már elismerően nyilatkoznak az eredményről. Persze az ügy szempontjából ez picit sem fontos. Nem magamért végeztem ezt az önként vállalt, rendkívül „népszerű” feladatot (senkinek ne legyen kétsége afelől, hogy a küldetés véget ért, a fényképezőgép továbbra is bevetésre kész) hanem, még ha néhány ember számára hihetetlen is, Önökért. Hiszem, ha egy gyermek megmarását sikerül megakadályoznom és ezáltal azt is, hogy sok más településhez hasonlóan itt is forgasson valamelyik kereskedelmi tv csatorna, akkor már megérte. Sokszor éppen azok szidtak – jó esetben magukban – akiknek gyermekei is potenciális áldozatok az utcán kóborló ebek számára. Az idei évben hivatalosan egy embert harapott meg a kutya közterületen. Természetesen – sajnos mióta az önkormányzatok kezéből kivették a hatáskört az lett – nem volt veszettség ellen beoltva, így az ellene adandó vakcina sorozatot sikerült megkapnia az áldozatnak, nem kicsi „öröme”. Mondhatjuk, hogy a fenti szám jelentéktelen. Gondoljunk bele azonban, ha az az egy mi lettünk volna, vagy családtagunk, akkor a fenti szám nem elenyésző, hanem rengeteg. Arról nem is beszélve, ha a kutyatámadás esetleg súlyos, maradandó sérülést okoz, hogy a legrosszabbat ne is említsük. Heti gyakorisággal számolnak be a híradások különböző kutyatámadásokról, de még nem velünk történik, addig nem vesszük komolyan a problémát, csak egy érdekes hírnek találjuk az egészet.

Hiszem, hogy legalább annyi ember örül áldásos tevékenységemnek, mint ahányan családtagjaimat sem kímélve szidalmaznak. Sőt, abban is hiszek, hogy akiknek már anyagi káruk is származott négy lábú kedvencük csellengéséből, valahol a lelkük mélyén azok is egyetértenek azzal, hogy a kutyáknak semmi keresnivalójuk az utcákon. Bízom benne, hogy a következő évben drasztikusan csökken a szabálytalan ebtartás miatt indított szabálysértési eljárások száma és ennek az oka nem az én éberségemnek a gyengülése lesz. A mai világban annyi veszély leselkedik ránk, legalább amelyiknek tudjuk, annak csökkentjük az előfordulási esélyét minimálisra. Egyszerűen, hagyjuk hogy kedvenceink elláthassák évezredek óta önként vállalt feladatukat, vigyázhassanak ránk. Legyünk ebben az ügyben önzőek és ragaszkodjunk hozzá, hogy ha már mi etetjük négy lábú barátunkat, akkor csak ránk vigyázzon. Ezt csak úgy tudja megtenni, ha otthon tartózkodik. Ezúton is kérek – sokadszor – mindenkit, biztosítsa kutyája számára a zavartalan munkavégzéshez szükséges feltételeket, ami nem más, mint egy jó kerítés az ingatlanon, vagy néhány méter lánc. Önök nevében, önökért.

Fábián Péter
körjegyző

KIFOGYHATATLAN KREATIVITÁS

Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is újdonsággal állt elő Máj Zoltánné és Simon Ferencné, akik elkészítették az országban a második legnagyobb - 4 m átmérőjű - adventi koszorút, melyet az önkormányzat udvarán állítottak fel.

Munkájukat segítette Ábrahám Gyözőné, Béri Istvánné, Ignác Anita, valamint az Önkormányzat közmunkásai.

Ezúton szeretnénk megköszönni a falu lakossága nevében, hogy évről-évre egyre több jelképpel várhatjuk az év legszebb ünnepét, a karácsonyt.

Az idei évben óvodásaink és Ignác Lajosné helyi lakos jóvoltából teljes díszben pompázik a téren felállított karácsonyfa.

Az óvonénik kreativitásáról árulkodik a festett száraztésztaból, valamint a kindertojás közepéből készült füzér, az összeragasztott üdítő üvegek kupakja, a színes papírral kitömött átlátszó műanyag gömb, a becsomagolt kis ajándék doboz, valamint a felfűzött vadnarancs.

A falu közös karácsonyfáját Ignác Lajosné által ajándékozott színes üveggömbök teszik teljessé.

Köszönjük szépen az önzetlen felajánlást és az óvodások, valamint nevelők lelkes munkáját!

„TÉLAPÓ ITT VAN...”

A múlt évekhez hasonlóan az idén is mikulások várták az iskolából autóbusszal hazaérkező gyerekeket, akiket szaloncukorral ajándékoztak meg.

Az este folyamán pedig minden házhoz ellátogattak, ahol kiosztották az Önkormányzat és a Kisebbségi Önkormányzat által elkészített mikuláscsomagokat.

**„A Mikulás gyorsan eljő,
feje felett nagy hófelhő.
Rénszarvasok húzzák szánját,
hó csipkéli a bundáját.**

**Kövér puttony van a vállán,
hópihe ül a szakállán.
Mikor hozzád megérkezik,
cipőd sok-sok jóval telik.**

**Hull a hó, nézd, odakint,
a Mikulás néked int.”**

Kis óvodánk mozgalmas élete

Az értényi oviban, az új tanév kezdetével sok változás történt, hisz az iskolakezdő Mackók helyett apró, hároméves Pillangók "repültek be" az óvoda kapuján, így pár napig sírástól volt hangos az új csoportszoba. Az óvónénik és dadus nénik azonban gyorsan megtalálták azokat a bizonyos mosoly-kulcsokat, amelyek vidámságot varázsoltak az addig könnyes arcocskákra. A mindennapok megszokott tevékenységei, a közös játékok, ünnepek gyorsan összekovácsolták a piciket, akik mára egyre öntudatosabban bontogatják szárnyaikat és bizonyítják ügyességüket.

Nagy öröm az óvónénik számára, hogy a pici Pillangók egyre bátrabbak az összes óvodai kezdeményezésben, tevékenységben és érdeklődésük sokáig fenntartható. Legutóbb a Mikulást kápráztatták el azzal, hogy milyen sok verset, éneket tanultak. A Mikulás bácsi elé mindannyian magabiztosan odaálltak és tisztességesen megköszönték a csomagot. Miután elköszöntünk a nagyszakállútól, a csoportszobánk karácsonyi dekorációjának és hangulatának köszönhetően sikerült azonnal ráhangolódunk a

szerepet ünnepére. Az adventi várakozást karácsonyi versekkel, dalokkal, angyalkák, karácsonyi díszek készítésével tesszük emlékezetessé.

A Sünikék azonban-rutinós öreg ovisként- az iskolavárás lázában égnek, játékaikat egyre gyakrabban cserélik füzetre, feladatlappra és az óvodai közösségi élet szabályait betartva - és a másikkal betartatva - gyakorlatilag önállóan megoldanak minden feladatot és problémát.

Már két alkalommal vendégeskedtek nálunk a

nagykónyi iskolások és tanító nénijeik, ekkor közös játékkal, versengéssel múltattuk az időt. Pozitív tapasztalatunk, hogy a tanító nénik által adott feladatokat óvodásaink maradéktalanul megértették és teljesítették, mosolyogva közölték a tanító nénikkel: "Ilyet már az oviban is csináltunk!"

Sokat sétáltunk, kirándultunk,

- amíg az időjárás lehetővé tette - a csoportszobában pedig sok tevékenységet kipróbáltunk: csuhébabát készítettünk, rétesliszttel rajzoltunk, hab-partyt szerveztünk - hogy csak egy pár dolgot említsek. Eközben pedig sokat ügyesedett a kezünk, fejlődött a figyelmünk, emlékezetünk, fizikai állóképességünk!

Pedig egész nap egyebet sem csinálunk, csak játszunk...!

KARÁCSONYI RECEPTEK

Az idén próbálunk olyan kettő karácsonyi receptet közzétenni, amit már a nagyobb lányok is el tudnak készíteni.

Sok sikert a sütéshez!

ÁDVENTI PALACSINTA

Palacsinta tésztát keverünk:

2 tojás,
0,5 tej,
1 cs vaníliás cukor,
3dl szóda,
25 dkg liszt,
csipet só, és
2 db alma reszelve kicsavarva.

Kicsit sűrűbb tésztát kapunk, mint a rendes palacsintánál.

Palacsinta sütőben az egyik oldalát megsütjük és egy kivajazott tortaformába csúsztatjuk úgy, hogy a nyers fele legyen felül.

A töltelék amit rá rakunk, álljon darált dióból, reszelt almából és egy kis apróra morzsolt mézespusedliből, amit egy kis lekvárral vagy narancslével teszünk kenhető állagúvá.

Kisütjük a bekevert anyagot, palacsinta, töltelék, palacsinta... egymásra halmozva, palacsinta legyen az utolsó.

Előmelegített sütőben (180 fok) kb. 15 perc alatt átsütjük a teteje is megpirult. Ha kihűlt csokimázatot készítünk (csak felolvasztjuk a csokit) és egy narancs kifacsart levét adjuk hozzá vagy narancslikőrt (csak felnőtteknek) és leöntjük vele a palacsinta tortát. Narancs karikákkal díszítjük.

Készíthetjük egyszerű palacsintával is és almás mézeskaláccsal töltjük meg, és narancsos csoki öntetet használunk hozzá.

KARÁCSONYI PÜSPÖKKENYÉR

Hozzávalók: 7 tojás, 7 evőkanál cukor, 8 evőkanál liszt, 2 kávéskanál sütőpor, késhegynyi szódabikarbóna, fűszerek (őrölve): fahéj, gyömbér, szegfűszeg

2 evőkanál méz, 2 evőkanál kakaópor (nem kötelező), Belevelők: mazsola, narancshéj, cukrozott vagy frissen reszelt, ez esetben a reszelő nagy lyukain reszelve pikánsabb lesz) citromhéj, szárított vagy friss gyümölcsök (dió, alma, mandula, és bármi, ami jól esik)

Elkészítés:

A tojásokat a cukorral (robotgéppel) felverem, hozzáadom a lisztet, a fűszereket, sütőport, szódabikarbónát, majd a gyümölcsöket, a narancs levét esetleg bele is lehet csavarni. Mikor minden benne van, formába öntöm (tetszés szerintibe), és előmelegített sütőben fóliával letakarva kb. fél órát sütöm (formafüggő). Túpróbával állapítom meg jó-e.

Megjegyzés:

Már sütés közben is igazi Karácsony illat terjeng a konyhában...

Karácsonyi mese

Még le sem hullt az első hó, amikor Pufi magára maradt a nagyváros utcáin. A puha bundácskája miatt nevezte el Pufinak az anyja, akit egy autó ölt meg. Ezért hát Pufinak nem volt más választása, egyedül kellett megbirkóznia a kutyaelettel. Már két napja semmit sem evett, a hidegben pedig reszketett minden szőrszála. Alig bírták állva tartani a szegény árvát a kutyalábacskák. Csak andalgott, és egészen elkábult a sok színes fénytől, amely elárasztotta a várost: a karácsonyfák csillogtak-villogtak, egyik színesebb volt, mint a másik, a kirakatok tele voltak ezüstpapírba öltöztetett csomagokkal, melyeket piros szalagokkal kötöttek át. Ilyen látványban Pufinak eddig még sosem volt része. Az is eszébe jutott, hogy az anyja egy öregapóról mesélt, aki minden esztendőben eljött és ajándékokat hozott a gyerekeknek. Erre aztán nagyon elkeseredett, mert tudta, hogy ő csak egy kiskutya, és a kiskutyáknak ez az öregapó nem fog ajándékot hozni. Karácsony estéje volt, és az emberek siettek hazafele, hogy várják a Télapót. És ahogy így ballagott, éhesen és fáradtan, egy sötét utcába érkezett, magas, rideg tömbházak mögé. Nagy volt az ijedtsége, amikor szemtől szembe találta magát egy félelmetes, nagy fekete kandúrral. Pufi első gondolata az volt, hogy most gyorsan futásnak ered. De olyan sovány volt, és annyira át volt fázva, hogy meg sem tudott moccanni. -Mit csinálsz itt, kiskutya? – kérdezte a fekete kandúr. – Ne ijedj meg. Én Kormos vagyok, a legfeketebb a környék összes kandúrja között. Hát téged mi szél fűjt erre?

Pufi összeszedve bátorságát, így vakkantott:

-Eltévedtem... Pufi vagyok, és árva maradtam. Nincs ahová mennem.

Kormos megsajnálta az átfázott szegény kiskutyát, és ezt miákolta:

-Láátom, hogy ééhes vagy és kopognak a csontjaid... Gyere velem, hogy átmelegedj és egyéél valamit!

Pufi bizalommal követte Kormost, aki egy tömbház pincelejárójához vezette a kiskutyát. A vastag, gőzölgő csövek közelségében melegedni kezdett a kutyus. Néhány perc múlva Kormos egy egész zacskó csonttal tért vissza a szeméttárolók irányából.

-Nézd, ezt edd meg! Helyre kell jönnöd. Kemény és hosszú tél vár ránk. – mondta a kandúr.

Pufi elkezdett rágcsálni, és az első gondolat, ami eszébe jutott, az volt, hogy már nincs egyedül.

Miután befejezte az evést, Kormos így szólt:

-Van egy meglepetésem számodra! Gyere!

Amikor kiléptek mindketten a pincéből, Pufi elámult: az égből óriási fehér pelyhek hulltak, amelyek éppoly puhák voltak, mint az ő bundácskája. A pelyhek a járdára hulltak és vastag hóréteget szöttek.

-Ez számodra az első hó. – mondta Kormos Pufinak.

És gyönyörű volt látni, ahogy ezek a hópelyhek csak hulltak, hulltak és egyre többen szálltak az égből a föld fele. Néhány percig álltak a havazásban, és egyszer csak a fűtőház felől fény árasztott el mindent.

Egy nagy bíborvörös szánkó szállt feléjük, amelyet öt rénszarvas húzott, és amely telis-tele volt csomagokkal, ajándékokkal, a szánkón pedig egy nagy hasú, fehér szakállas, fehér fűrtös öregapó ült.

Pufi a kutyaösztönétől vezérelve azonnal ugatásba kezdett. Ekkor az apó észrevette őt, megállította rénszarvasokat, leszállt a szánkóról és odalépett Pufihoz, meg Kormoshoz. Pufi annyira meg volt ijedve, hogy Kormos jobbnak látta, hogyha gyorsan a fülébe súgja:

-Ne félj, hisz ő a Télapó! Minden évben eljön, hogy ajándékokat hozzon a gyermekeknek.

Kormos látta, hogy kis barátja mennyire ijedt, ölbevette a kis reszkető kutyust, és szeretettel megsimogatta.

-Hogy hívnak, kiskutya?

Pufi válaszként a Télapónak ezt vakkantotta:

-Pufi... Árva vagyok, és Kormoson kívül senkim sincsen.

A Télapó egy pillanatig gondolkodott, félrehívta Kormost, és valamit súgott a fülébe. Aztán Kormos odalépett Pufihoz, és így szólt.

-Pufi! A Télapó két testvértől egy olyan levelet kapott, amelyben egyikük egy kutyust, a másik meg egy cicust kér ajándékba. Télapó ránk gondolt, hogy mi legyünk ennek a két testvérekének az ajándékai.

Pufi egyet bólintott, és máris fent ültek a szánon.

És íme, az árva kiskutya szomorú története egy gyönyörű tündérmeseként ér véget. A két kisgyermeknek határtalan volt az öröme, amikor reggel megtalálták a csizmájuk mellett a kutyust meg a cicust.

Ma Pufinak egy olyan saját kis ólja van, amelyre még a nevét is fölírták. Kormos is gyakran meglátogatja. Főleg olyankor, amikor Pufi csontot kap és Kormossal testvériesen megosztja.

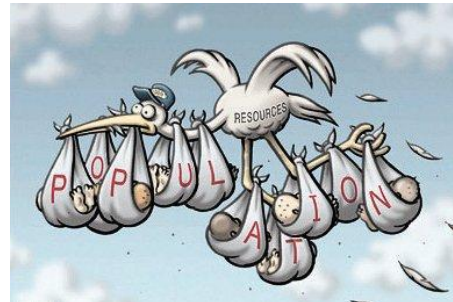
Pufi gyakran gondol az édesanyjára, aki most már az égen lakik... És gondol a Télapóra is, aki jövőben ismét eljön... a havazással egyszerre.

ANYAKÖNYVI ESEMÉNYEK

2011. évben tíz gyermek született:

Orsós Imre, Orsós Alexandra, Orsós Sándor, Orsós Viktória, Guzmics Dominika, Szabó Réka, Orsós Nikolett, Orsós Viktor, Orsós Márk, Orsós Mercédesz

"Azt kívánjuk itt e szép napon:
Ragyogjon rád napfény, legyél boldog nagyon.
Szíved sose féljen, bánat sose érjen,
egész életedben szerencse kíséren."

Házasságkötés

Sajnos évről évre csökken a házasságkötések száma. Az idei évben egy alkalommal sem mondták ki a boldogító igent.

Az idén 12 embertársunktól kellett búcsút vennünk :

Pál Györgyné (90 év), Sebestyén Béláné - Barnahát - (66 év), Orsós Györgyné - Barnahát - (66 év), Tóth Vince (82 év), Lakatos Józsefné - Barnahát - (67 év), Kovácsné Molnár Gizella - Barnahát - (58 év), Dobos Attiláné - Barnahát - (36 év), Szabó György (46 év), Muzamell Julianna - Barnahát - (75 év), Tóth Károly (80 év), Szedlmayer Antal (69 év), Fiola József – Barnahát – (75 év)

**„Minden virágszál beszél, mit sírodra teszünk, minden szál elmondja, mennyire szeretünk.
A halál nem jelent feledést és véget, míg élnek azok, kik szeretnek téged.”**

„ÍGÉRD MEG KEZED, KEZEMBŐL VISSZA NEM VESZED...”

Ezúton szeretnénk szívből gratulálni azon házaspároknak, akik idén ünnepelték 55. házassági évfordulójukat.

**Kósa Irén – Ábrahám István
Horváth Rózsa – Tóth István**

„Ígérd meg, kezed, kezemből vissza nem veszed,
Szeretni fogsz, amíg létezem.
Nem tudom az élet meddig tart meg Neked,
De addig is ígérem, hűséges társad leszek.”

*Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,*

M E G H Í V Ó

Ünnepeljünk együtt békében és szeretetben!

Közös gyertyagyújtásra hívunk mindenkit, aki szeretné még meghittebbé tenni a karácsonyt megelőző szentestét.

2011. december 24-én (szombaton) ünnepeljünk együtt!

16 órakor a templomban betlehemes játék valamint ünnepi áldás majd a főtéren iskolások köszöntik az év legszebb ünnepét a karácsonyt.

Kívánjuk, hogy szentestén a gyertya lángja világítson be minden házba, minden szívbe, hogy szeretet és béke töltsen el lelkünket!

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

**KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDOTT,
SZERETETBEN TELJES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS NAGYON BOLDOG ÚJ
ÉVET!**

Értény Község Önkormányzatának Képviselő-testülete

Értény Község Cigány Kisebbségi Önkormányzat Testülete

Értény Község Önkormányzatának dolgozói

Értény-Koppányszántó Községek Körjegyzőségének dolgozói

